

Előfizetési árak:
Egy évre 10.-
Félévre 5.-
H. kir. postatakarékpénztári
csokkjáma száma 38990
A hirdetés díj ma-
ként 32 fillérrel előre
fizetendő. Ezúgy
két annak duplája

FOGADÓ

MAGYAR VENDÉGLŐS

A "KORCSMÁROS" MELLÉKLETTEL

Szerkesztőség és
kiadóhivatal: Bpest
VI. Aradi u. 11. sz.
IV. emelet 4. (lift)
- Térész körútnál -
Tel.: Aut. 108-98
A megjelenés
minden hétfőn és 15-én.

Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Egyesülete és a Budapesti Korcsmárosok Szakosztálya hivatalos közlönye
A fogadós-, vendéglős-, korcsmáros és kávésipar, idegenforgalmi, borgazdasági és pincérérdekeket képviselő lap

**Kávéházi és vendéglői
berendezések
új és használt**

HEXNER
BUDAPEST, VII.,
KIRÁLY UCCA 25.
Telefon: 429-02.

Olcsón

szállít és szakszerűen kiszolgálja:
mindennemű alpacca felszerelések,
evőeszközök, billiárdasztalok,
golyók, dákok, éttermi, márvány-
és káptyaasztalok,

**Sörkimérő készülékek,
borkimérő pultok.**

Székek, kertibútorok, hitelesített
vendéglői üvegáruk.

Használt berendezésekért legma-
gasabb árat adok.

CELLULOID AJTÓVÉDŐ

megóvja az ajtót kopástól, piszko-
lódástól. Bármely színben és for-
mában készül

Redő celluloidárúgyárban,
Budapest, VIII. Sárkány ucca 5.
Telefon: 344-90 és 412-73.

Műfog

A KÉSZÍTŐNÉL JOBB ÉS OLCSÓBB.

Műfog, korona és híd

szükségleténél forduljon bizalom-
mal hozzám, mert *személyesen*
készítem a műfogászati munká-
kat. Állami vizsgám alapján vég-
zem a *fogtömést és foghúzást.*
Szájpaddás nélküli fogsorok!
Kedvező fizetési feltételek!

BIRÓ SÁNDOR

vizsgázott fogász m.

Budapest, VIII., Rákóczi út 25.
Vas ucca sarkán.

Telefon: 42-1-30. Reggel 10-6-ig.

Zákonyi Lajos

Géplakatos, villany-, víz-, gáz- és
szivattyúszerező Budapest, VI.,
Rózsa ucca 63 (Andrássy útnál).
Készít: mindennemű lakatosmun-
kát, szabadalmazott mélykút sziv-
attyút. Szerel: Villamosvilági-
tást, erőátvitelt, hőtárolót, villám-
hárítót. Vízvezeték, egészség-
ügyi berendezést, csatornázást és
gázvezetékét.

**Beszerezte már
a Korcsmai hitel
eltörléséről szóló
új plakátot**

JÉGSZEKRÉNYEK

bor és sörkimérő
készülékek, pohárállványok min-
den méretben, valamint székek
és asztalok gyári árban kaphatók.
Kedvező fizetési feltételek! Javi-
tások olcsón és pontosan eszközöl-
tetnek. Kérjen árajánlatot!

Klement András

jégszekrétények, bor- és sörkimérő-
készülékek üzeme
BUDAPEST, VII. KIRÁLY U. 27
(az udvarban).
Telefon: J. 401-10.

Lerakat: Debrecen, Hatvan u. 1.
(Püspöki palota).

MAKOVITS JÓZSEF

kádármester,
Budapest, VI. Lehel u. 10-a.
Fagyaltgépet, pultot és jégsze-
krényeket legolcsóbb árért szállít.
Új és régi javításokat legjutá-
nyosabban vállal.

E L A D Ó

egy jókorban lévő 1 éve használt
IV/5-típusú fehér, zománcozott
„KRISTALY“ vízszűrő készülék
mely alkalmas bármilyen szik-
vízgyártásnál, mint magánháztar-
tásban a vízben lévő tisztátlan és
szilárd anyagok eltávolítására.
Kb. 500 lt. óránkénti teljesítményű.
Érdeklődni lehet Horváth József
vendéglős és szikvízgyárosnál,
Nagykőrösön.

Popper Mór és Lipótrt. Bornagykereskedés

Budapest-Kőbánya, Előd ucca 8. szám.

Telefon: József 359-78.
Kőbánya: 76-15.

Alapított 1869. évben.

Az 1922. évi országos szőlő és borgazdasági kiállításon aranyéremmel kitüntetve
Válogatott uradalmi fajborok. Kérjen saját érdekében árajánlatot.

Páratlan sikere van

Podruzsik Béla

a Hungária nagyszálló konyhafőnöke

Legújabb Szakácskönyvének

harmadik kiadásának a polgári konyha, házi cukrászat és a diétás főzés ismeretével.

A könyv 10 pengő és a portó. Megrendelhető az összeg előzetes beküldésével lapunk kiadóhivatalában.

Termelőtől 50 hektóliter

1931. évi tokaji szamorodni bor

kisebb tételekben is olesó áron beszerezhető. Vendéglősök bizományba is kaphatnak. Bővebbet telefonon 197-00. délután 4-6 óra közt.

HIRDETŐINKNÉL VÁSÁROLJUNK!

Érzékeny, fájós lábakra

készítik orvosok által elismert új találmány gyógycipőket, ludtalp, fagyás, izzadás, tyukszem, bőrkeményedések ellen, garancia mellett a legújabb fazonban és színben 30 pengőtől, NYÁRY gyógycipész, Szondy ucca 25. sz. Gyógycipők egyedüli készítője. Címet kérem megőrizni. Kérjen ismertetőt. Vendéglősöknek és alkalmazottainak ingyen lábátvilágítás, ha a „Fogadó”-ra hivataloznak.

Rendeljen Szegedről Horváth Ferencről paprikát

Édes nemes paprika á kg. P.240
Féledes „ á kg. P.2.—

Kellemes izt és szép színt ad az ételnek!

NAGY IGNÁC

pincéfelszerelési cikkek raktára

Budapest, VII. Károly-körút 9

Ajánlja dusan felszerelt raktárát, u. m. hordószivattyúk, szűrőgépek, palackok, parafadugók, címkék stb. — Tel.: J. 115-15

AZ ALFÖLD EGYIK LEGNAGYOBB VÁROSÁBAN bérleményben levő

előkelő éttermet és sörözőt, haláleset miatt átadom.

Kiadóhivatalhoz „Biztos üzlet” jellegre küldendő levelekre részletesen válaszolok.

A befőzési zöldségfélék és gyümölcsök eltevésénél

minden vendéglős feleségének nélkülözhetetlen segítőtársa a Podruzsik Béla-féle **legújabb szakácskönyve**. (III. kiadás.) Többek között:

TARTALMAZ 18 fagyaltat és parfait leírást,
TARTALMAZ 7 különféle fagyaltos serlegek (Coupe-ok leírását,
TARTALMAZ 10 féle meleg pünes leírást,
TARTALMAZ 18 féle zöldség eltevéséről leírást,
TARTALMAZ 11 gyümölcs eltevésének leírását,
TARTALMAZ 7 féle cukorban eltett gyümölcsökről leírást,
TARTALMAZ 21 leírást gyümölcszörcsokről,
TARTALMAZ 7 leírást gyümölcszörcsökről és borokról.

A könyv ára 10 pengő és a portó. Megrendelhető kiadóhivatalunkban az összeg előzetes beküldésével.

TILOS A SÜTEMÉNYT FOGDOSNI VAGY ROPOGTATNI!

plakát kapható a „FOGADÓ” kiadóhivatalában, darabja 30 fill.

Mielőtt könyvelésének rendbehozatala fellett határozna, mielőtt könyvelőjének a mérleg elkészítésére utasítást adna, forduljon bizalommal **VARGHA LÁSZLÓ** hites könyvszakértőhöz, az

ADÓ ÉS KÖNYVVITEL szerkesztőjéhez, Budapest, VIII. József körút 86. szám. Telefon: József 322-60

tanácsért

adózás és könyvelés szempontjából. Könyvvizsgálatoknál az ellenőrző könyvszakértő az Ön érdekeit védi.

Vállal: könyvelések fellektetését, revízióját, rendbehozatalát, örökösödési és társasüzleti elszámolásokat, havi és órákönyvelést, adóügyek ellenőrzését. Lapunk előfizetőinek 25%-os kedvezmény biztosítva!

9 hatalmas félbörkötés

Megjelent Tolnai Világlexikona pompás 9 félbörkötésben, amely összesen 5700 oldal, ezekre menő képekkel és térképekkel.

100 egyetemi tanár, író és hírlapíró működött közre ennél a hatalmas lexikonnak a megírásánál. Tekintettel arra, hogy a legutolsó kötet csak nemrégén hagyta el a sajtót, minden legújabb eseményt magába foglal és így jóformán az első az egész irodalomban.

Megrendelhető: A Fogadó Magyar Vendéglős kiadóhivatalában.

Vendéglősök, Korcsmárosok, Kávésok és Italmérők figyelmébe!

- Kötelező** a kifüggesztése az 1929. évi X. t.-c. alapján készült
- Uj Bortörvény-kivonat plakátja** drb.-ja **90 fill.**
Legalább 20 darab vételénél darabja 80 fillér.
 - A korcsmal hitel előrléséről szóló plakát** „ **60 fill.**
(Kifüggesztése kötelező minden helyiségben.)
 - A sütemény fogdosása** „ **30 fill.**
 - Flatalkorúak szeszflalmáról (1927. évi XXXIII. t.-c.) szóló plakát** „ **40 fill.**
 - Padlóra köpni filos plakát** „ **40 fill.**
 - Éneklés és lármázás hatóságilag tiltva van plakátja** „ **40 fill.**
 - Káromkodás, trágár beszéd filos plakát** „ **40 fill.**

Vidéki rendelésnél a plakátok — a portóköltés miatt — darabonként 20 fillérral drágábbak.

Az összes plakátok kemény papíron készültek. — Kaphatók a „Fogadó — Magyar Vendéglős” kiadóhivatalában, Budapest, VI., Aradi ucca 11. sz. Ajánlatos a plakátok árát akár levélbélyegekből, 10 és 20 filléres címletekben előre beküldeni, miután az áránvét mellett küldésnél igen nagy a portóköltés.

Előfizetési árak:
Egész évre 16.— P
Félévre . . . 8.— P
A kir. postatakarékpénztári
csekkzámla száma 38990
A hirdetési díj mm-
kén: 32 fillér s előre
fizetendő. Szöveg
közt ennek duplája

FOGADÓ

MAGYAR VENDÉGLŐS

A "KORCSMÁROS" MELLÉKLETTEL

Szerkesztőség és
kiadóhivatal: Bpest
VI. Arad u. 11. sz.
IV. emelet 4. (Lift)
— Teréz körútnál —
Tel.: Aut. 188—98
Lapmegjelenés
május 14-én és 15-én

Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Egyesülete és a Budapesti Korcsmárosok Szakosztálya hivatalos közlönye
A fogadós-, vendéglős-, korcsmáros és kávésipar, idegenforgalmi, borgazdasági és pincéérdekeket képviselő lap

A bortermelés válsága és a borárak

Az export nehézsége folytán a bortermelés évek óta válságos helyzetbe került. A termelők, kevés kivétellel, olyan árban kénytelenek bortermésüket eladni, hogy az eladási ár alig fedezi a termelési költségeket. Nemesak nálunk, de így van az a többi országokban is, ahol bortermeléssel foglalkoznak. A borárak nagy devalvációjára folytán, — miként azt már az elmúlt esztendőben megírtuk —, a francia kormány segítségére sietett a bortermelőknél olyképpen, hogy a bortermelési árát *minimálta*. Vagyis a bornak termelői eladását úgy állapította meg, hogy minden szőlősgazda az eladott bora után megkapta a termelési költségeket és azonfelül tisztességes keresetét is. Akkor megírtuk, hogy kívánatos volna, hogy nálunk is követnék a francia példát, mert ezzel segítenék a bortermelőket, nem adósodnának el és a bortermésüket nem kellene elkótyavetyélni, de segítenék az italmérőkön is, miután azok tisztességes árban beszereznek a kimerésre kerülő bort és ezáltal mentesülnének attól, hogy mindenféle álmérnök — mert a legtöbb ügylátszik az —, filléres árban kimerve az olesón összevásárolt vinkót és nem rontának a kimerési árakat. Akkoriban azt mondták nekünk, hogy a francia akció a bortermelés érdekében helyes, de nálunk hasonló intézkedéseket nem lehetne elrendelni, miután azokat a szüret előtt kellett volna kiadni.

Most tehát szüret előtt vagyunk és még elegendő idő áll rendelkezésre arra, hogy földművelésügyi kormány komolyan foglalkozzon a borértékesítés ilyenét megoldásával. Ne értsen senki sem félre. Nem a kimerési ár minimalizálását kívánjuk, hanem a bornak beszerzési árát tartjuk kívánatosnak a termelőnél lerögzíteni, hogy azon alól azt nem szabad eladni. Téves az az agy, hogy akkor a belső borfogyasztás vissza fog fejlődni. A belső fogyasztás körülbelül kétharmada a közepes évi termésnek. Ez a mennyiség, tekintet nélkül a kimerési árra, elfogy. De végül, hogy a rossz gazdasági viszony folytán a magasabb borár miatt a fogyasztás valamivel csökken, akkor sem fog károsodni a termelő, mert az elért ár mellett számítását megfogja találni és a visszamaradt kisebb bormennyisé-

get pedig nem lesz kénytelen elpredálni.

S bár a kimerési ár magasabb volna, a vendéglős és korcsmáros a magasabb ár mellett előbb megtalálja keresetét, mint a mostani neveltséges olesó árak mellett. De annak a veszélynek sem volna kitéve, hogy egyik reggelre csak arra ébredjen, hogy a szomszéd pincében vagy dohos, volt zöldse-

ges boltban egy álóstermelő „saját termés“-ét kezdi olesó áron kimérni.

Kérjük a felvett ideával behatóan foglalkozni. De ne csak a vendéglősök és korcsmárosok foglalkozzanak saját érdekükből ezzel az elgondolással, hanem azok az intéző körök is, kiknek feladatuk, a bortermelők érdekeiknek az elővitale. Ki *jobb* eszmével jön, amellyel azután segít a termelőt és a hivatásos italmérőt, mi előre megírtjük: *a jobbnak deferálunk!*

Az országos vendéglős és korcsmáros kongresszus tanácskozása.

Sör- és kartel ügyek.

Sturza Károly előadó: Csonkamagyarországnak mintegy 32.000 italmérője van. Akkor, amikor nekünk a mindennapi kenyérért meg kell küzdenünk és nem tudunk megküzdeni, akkor, amikor nem tudjuk adóinkat megfizetni, családainkat eltartani, akkor elvárhattuk volna, hogy a mai nagyszülésen nem félelzen, hanem több-nyen jelenjenek meg a kartársak. Ki kell mondanom, hogy azok, akik távollétükkel tündökölnék, azok részvétlenségükkel mozgalmunkat, a mely csak azt akarja elérni, hogy nagyobb darab kenyérhez jussunk, diszkreditálják. Igaz, hogy ideutazásomkor egy kartárs azt mondotta, hogy nem is jöhet Köszegre a kongresszusra, de azért lelkiileg ő és a többi talvevő kartárs jelen lesz. Ha tehát ezt úgy vesszük, úgy a jelenlévőkön kívül legalább 30 ezren lelkileg vannak még jelen, de azok nem láthatók. A vendéglősöknek és korcsmárosoknak az az átka, hogy van mindig néhány száz lelkes, előretörő, zászlóvivő, akik áldozatot hoznak anyagiakban, időben s mennek harcolni, a többi azonban várja ama bizonyos sültgalambot. Azért mondom, szívleljük meg ennek a megszentelt rögu város polgármesterének szavait: „Menjetek szét az országba és ott rázátok fel a közönyt és ha össze fogunk tartani, szeretném látni azt a bizánci kaput, melyet Botond buzogányával meg nem tudánk dönteni!“ Ezen kis előljáró szavaim után engedjék meg, hogy most már rátérjek előadásom tárgyára, a sörügyre és a kartel kérdésre. Én nem mondom, hogy a sörgyárak adják olesóbban a sört. A sörgyárak áralku-

lációjába nem kívánhatunk beleavatkozni, viszont mi is a legerélyesebben tiltakozunk az ellen, hogy a sörgyárak bármilyen formában is beleavatkozzanak a sör kimerési árának megállapításába. Pedig erre nézve a múlt évben történtek — bár letagadták — kísérletek. Az a 10%-os prémium a vélt plusz-forgalom után volt a jogalap a kimerési árnak sörgyári árleszorításának. Ez a mesterség nem vált be a sörgyárak forgalma az előző évek forgalmához képest bizony 60%-kal esökkent. Mi jogszerűen nem kívánhatjuk azt, hogy adják olesóbban a sört, a patikaárakkal ők viszik a bőruket a vásárra. De igenis azt követelhetjük, hogyha nem vagyunk megelégedve az egyik sörrel, akkor a másik sörgyárhoz mehessünk. Szabadkezet akarunk. Elméletben, de csak elméletben mehetek akármelyik sörgyárhoz, de gyakorlatban már nem megy olyan könnyen. Ezer kifogást talál a szabadon választott sörgyár, amelynek vevőkörébe nem vagyok bekebelezve, hogy engem ne kelljen kiszolgálni. Ez a kartell! Egy sörgyárhoz láncolnak, ahol maradnom kell, akár verjen, akár adjon a sors keze. Azután itt van a sörlerakatok azon eljárása, hogy privát vevőket szolgálnak ki vendéglősök beszerzési árával. Ez lelkiismeretlenség és a vendéglős-korcsmáros jogos jövedelmének esorbítása.

Mondottam már, hogy a sörár kialakulásába a kimerők nem kívánnak beleavatkozni, de igenis azt erősen kifogásoljuk, hogy a sörgyárak különféle kvalitású söröket állítanak elő. Az egyik 11 fokos, a másik 12 fokos, a harmadik 14 fokos, az egyik olyan színű,

mint a 6 karátos arany, a másik mint a 18 karátos arany, az egyik barnás, a másik bordószínű, az egyikbe állítólág több a fűszer s így tovább. No aztán a kaoszt még nagyobbá teszi az elnevezés. Szent Gellért, Szent Imre, Szent László, Szent János, Szent István és így tovább. De nem maradnak ki az évszakok sem, van tavaszi, őszi és idénysör is. Sőt olyan sörnevezés is van, amilyen sör nincsen. Itt van például az exportsör. Sajnos, a sörgyárak most sehová nem exportálnak, tehát akkor minek gyártják az exportsört? Úgy tudjuk, csak a csehek oly ügyesek, azok tudnak sört exportálni még Délamerikába is. Az elnevezés ellen semmi kifogásunk nincs, csak az a baj, hogy ahány elnevezés, minőség, annyiféle az ár. Nekünk azt kell hinnünk, hogy a sokféle minőségű sör gyártása nem gazdaságos. Azért az a kívánságunk, hogy ne foglalkozzanak a sörfőzők annyiféle minőségű sör előállításával, és amúgy sem lehet rentábilis és csak nagyobbítja a sörtermelési költségeket. Adjanak a sörfőzők egy egyfajtájú, jó sört és konkuráljanak egymás közt, hogy minél jobb sört adjanak.

De térjünk át a többi, bennünket érdeklő kartellekre. Itt van a hatóság és minisztérium által nagyon favorizált tejkartell, ahol elő van írva a tej eladási ára és oleosóban nem szabad azt adni. Tehát a kormány akadályozza meg azt, hogy a tejkereskedők és árusítók közt egészséges konkurrencia fejlődjön. Itt van továbbá a szikvízkartell. Ennek a kartellnek nincsen deklarált ára. A jámbor lelkűeknek többit kell fizetni a szódavízért, mint a házártsosnak. De a vevővédelem az megvan. A fővárosban szikvízszállítót cserélni nem lehet. A szikvízelőállítók privát vevőket is kiszolgálhatnak. Emiatt országos a panasza. Attól a szódástól, aki magánháztartásokat is kiszolgál, ne vegyünk szódát. Nekünk követelni kell, hogy minden vendéglős-kozmárosnak joga legyen, hogy maga is előállíthassa a szikvizet és ezért büntetéssel ne sujtsák. Rövidesen kiadásra kerül egy új szikvizrendelet, e rendeletben kötelese lesz a miniszternek az ipart a szikvízkartellel szemben megvédeni. A következő határozati javaslatot kéri elfogadni:

Mondja ki a Kőszegen 1932 július hó 6-án tartott országos vendéglős és kozmáros kongresszus, hogy az összes hazai sörfőzőket felhívja, miszerint a mostani soktípusú sör helyett csupán egytípusú világos sört állítsanak elő. Ennek a sörnek az ára legyen, minőség tekintetében versenyezzenek a sörfőzők egymással.

A kongresszus tiltakozik az ellen, hogy a sörfőzők és azok lerakatai különböző ürüggyekkel, főképen a rajonizációra való hivatkozással megszegik azt a megállapodást, hogy az italmérők egy más sörfőzőnél való anyagbeszerzést eszközölhessenek.

Tiltakozik továbbá az ellen, hogy

különösen a lerakatok privát helyeken elégtessék ki a szükségletet, a hivatott italmérők jogának kijátszásával.

Tiltakozik továbbá a kongresszus az ellen, hogy az italmérők egyeteme sokkal magasabb áron kell, hogy beszeresse sörszükségletét, mint egyes tőkeerős csoportok, amelyek aztán egészségtelen versenyt támasztanak a kisebb égisztenciákkal szemben, amelyek végeredményben mégis csak a legnagyobb konzumensek.

Továbbá követeli a kongresszus, hogy a szikvizet előállító üzemek mindenkinek, válogatás nélkül, egyforma áron szolgáltatassák ki szikvízszükségletét és a vevővédelmet azonnal szüntessék meg. Egyben pedig tiltakozik a kongresszus az ellen is, hogy a szikvízkészítők privát vevőket is kiszolgáljanak.

Végül határozza el a kongresszus, hogy mindazon nehézményeket, amelyeket a kartellek elkövetnének, irásban a Vendéglősök és Kozmárosok Országos Egyesületének tudomására hoz, amely a kartell törvény keretein belül a kereskedelemügyi miniszter úrnál eljár és haladéktalanul orvoslást szerez.

Adóügyek.

Gábor István előadó: Adóügyekkel már ötödször állok elő, mindig alaposan felkészülve és mégsem értünk el soha semmit. Ma a vendéglős és kozmáros iparos az adók alatti összeroppanás előtt áll. Adót fizetni a magyar haza fenntartása érdekében mindenkinek hazafias kötelessége, ezt tudjuk mindnyájan. De ha ez a kötelesség a társadalom egy rétegére, mireánk vendéglősökre és kozmárosokra hárul és amellet másod- és harmadrendű polgárai vagyunk a hazának, még az adózás terén is, t. i. azzal a móddal, amellyel az adókat rajtunk behajtani igyekeznek. Nálunk nem elég a végrehajtó zaklatása, hanem az italmérési engedélyek elvonása is hozzájárul. Az adóösszegek nagysága tekintetében első helyen áll a vendéglős-kozmáros társadalom, azért, mert előre kell, hogy fizessen és még sem áll egyenlő jogokkal. A vendéglősök ma már az 1922. évi XII. tc. alapján képzéséhez kötött iparosok, — ez az érem egyik oldala. A másik az, hogy a vendéglősök hiteleiket nem tudják behajtani, mert erre nem nyújt védelmet a törvény. A végrehajtásra vonatkozólag, miképpen már elmondottam, nem elég a végrehajtó zaklatása, de az italmérési engedélyt is elvonják az embernek, ha egy kis adóhátraléka van, pedig abból semmi haszna sincs az államnak, ha én becsukom a boltomat és megszűnök adófizető lenni. Van-e az országban más olyan társadalmi réteg, melyet a fináncok a végtelékig zaklatnak, amikor a hazafiaságon alapuló adófizetési kötelezettségünknek eleget tettünk? Van-e még olyan társadalmi réteg, amelynek házi eselédjét nem ismerik el eselédnek, hanem ipari alkalmazottak deklarálják, hogy annál több

társadalombiztosítási járulékot kelljen fizetni? Van-e olyan társadalmi réteg, amely a hiteleit nem tudná behajtani? Mi is a más társadalmi rétegekkel egyforma jogokat követelünk! Ha egyik társadalmi rétegnek jár a kiméleti idő, járjon a vendéglősöknek és kozmárosoknak is! Ha van társadalmi réteg, amelyet aszálykár ért, szerintem a vendéglős és kozmáros társadalmat érte olyan kiheverhetetlen aszálykár, melyben feltétlenül tönkre fog menni. Már most 5 éve döngtetjük a kapukat és azóta tartanak bennünk igéretekkel, de úgy érzi, hogy elérkezett az idő, mikor nem lehet már többé a vendéglős- és kozmáros társadalom tovább igéretekkel tartani. Magyarország vendéglősei és kozmárosai vajjon elbírják-e 5-10%-os kereseti adót akkor, mikor az alapot úgy állapítja meg a finánc, amint az neki jól esik? Elbírja-e a magas borfogyasztási és egyéb adókat? En azt mondom, hogy nem. Nem lehet egy rókáról két bőrt nyúzni. Elő kell még adnom azt, tisztelt kongresszus, mit látnék jónak és szükségesnek a magyarországi vendéglős és kozmáros társadalom számára, hogy menekülhessünk a súlyos helyzetből. Feltétlenül szükségesnek tartom, hogy az ország összes vendéglősének és kozmárosainak kereseti, jövedelmi és vagyonadója vétségék revízió alá. Feltétlenül szükségesnek vélem a 12%-os késedelmi kamatoknak 6%-ra mérséklését, a 3% os végrehajtási és a 4%-os árverés kitűzési költségnek 1%-ra való lemeréséklését és hogy a törvényes adóbefizetések elsősorban a tőketartozás törlesztésére fordíttassék. Feltétlenül szükségesnek tartom azt, hogy az italmérési törvényből az a szankciót, hogy a hátralékban levő vendéglős és kozmáros italmérési engedélye elvétetik — töröltessek. (Lelkes és hosszantartó éljenzés.) Feltétlen kívánandónak tartom, hogy a revízió után maradó hátralékra nézve adjon a kormány ötszentei kamatmentes résztfizetési kedvezményt. A forgalmi adó minden nemének ugyanabban a kedvezményben való részesítést, amiben a többi iparágak részesülnek. Egyfajású forgalmi adórendszer vezettessék be és amikor alkalom nyílik, egészen töröltessek el. Feltétlenül szükséges a fenyűzési forgalmi adó törlése, továbbá a vigalmi adó törlése is. Ki vigad ma már? Készségesnek tartom a borfogyasztási adónak legalább 50%-kal való leszállítását. Nem ígéretet, hanem tényleges leszállítást kérünk. Tudom, hogy ez meg van ígérve, de az ígéretben magában nincs nagy köszönet. — Kéri a következő határozati javaslat egyhangú elfogadását:

A vendéglősök és kozmárosok Kőszegen, 1932. évi július hó 6-án tartott országos nagygyűlése elé a kereseti, jövedelem, vagyon, forgalmi, fenyűzési, vigalmi és borfogyasztási adó sérelmekkel kapcsolatban. Előterjesztette Gábor István, hódmezővásárhelyi titkár.

Magyarország vendéglős- és kozmá-

ros társadalma, emberi élethez nem méltó, kétségbeejtő, szomorú, sivár és teljesen eladósodott helyzetében, az évek óta megismételt és a kormányhatóságok részéről ígéretesekkel elintézett kívánságai teljesítéséért ismét a kormányzat felé fordul, abban a reményben, hogy kívánságai nem ígéretekkel, hanem tényleges eszelekvéssel elintézve és hogy ez alkalommal jalkiáltása nem lesz pusztába kiáltó szó.

Mindenekelőtt megállapítja az országos naggyűlés, hogy a vendéglősök és koresmárosok helyzetén komoly számdékkal ezideig nem igyekezett a kormány segíteni, hogy a vendéglősök és koresmárosok igazságtalanul, a teherbíró képességükkel arányban nem álló módon kivett kereseti, jövedelem, vagyion, forgalmi, fényüzési, vigalmi és borfogyasztási adózáisaival kapcsolatban eddig előterjesztett jogos követeléseit egyszerű ígéretekkel lettek elintéztve;

megállapítja, hogy a kormány akkor, amikor más társadalmi osztályok tartozásai és közterhei tekintetében bizonyos kíméleti időkről folytat tárgyalásokat, ugyanakkor a vendéglősök és koresmárosok iparostársadalmáról ismételtelen teljesen megfeledkezett;

megállapítja, hogy az illetékes kormány, pénzügyi és közigazgatási hatóságok a vendéglősök és koresmárosok adóserelmét nemhogy orvosolni igyekezzenek, hanem azt még súlyosbítják, a vendéglős és koresmárosiparosokat valóságos másod- és harmadrendű polgárokká való deklarálás következtében álltál, hogy a súlyos végrehajtási zaklatásokon túl újabban az italmérési engedélyeket is bevonják, de jobb esetben ennek bevonását helyezik kilátásba;

megállapítja, hogy akkor, amikor más forgalmi adó fizetésre kötelezetknél, ha nem is törlik el a forgalmi adót teljesességben, de az alól bizonyos kategóriákat mentesítenek, máshol az egyfázisú rendszert vezetik be, ugyanakkor a vendéglős és koresmáros iparosokról ismételtelen megfeledkeznek;

megállapítja, hogy a fényüzési és vigalmi adókat, annak dacára, hogy ezen adónemek bevételei az adminisztrációs költségeket sem fedezik, még mindig fenntartják, pedig ezek ma már annyira idejétmúlt és súlyos zaklatásokkal járó adónemek, hogy fényüzésről vagy vígságról a mai nagyon szomorú gazdasági állapotok közepette még beszélni sem lehet;

megállapítja, hogy a kormány úgy a szőlőtermelőket, mint a vendéglősöket és koresmárosokat a tönkszelő tasztító borfogyasztási adót mindeztideig nem szállította le, annak dacára, hogy ezen a téren az a tény, miszerint a 10 filléres bor árát 14% és 19.2 filléres borfogyasztási adó terheli, amely közteher a bortermelői árnak közel 200 százalékat tesz ki;

megállapítja, hogy a nemzetéhez és hazájához mindenkor hű vendéglősök

és koresmárosok teljes tönkrementésük következtében képtelenek tovább a teljesítőképességükkel arányban nem álló óriási és sokféle közteher viselésére;

megállapítja, hogy a vendéglősöknek és koresmárosoknak közterhek mérsekletét illető követeléseik époly jogokat, már csak az egyenlő elbánás elvénél fogva is, mint más társadalmi rétegek ilyirányú és a kormányzat részéről teljesített kívánságai annál inkább, mert igazságtalanabban, terhebben és annyi fajta adóval egyetlen társadalmi réteg sines megadóztatva, mint a vendéglős- és koresmárosiparosok és ezen túlterheltségük mellett még sem élvezhetik ugyanazokat a jogokat, mint a könnyebben terhelt más társadalmi rétegek, ezekből folyólag fenti tények alapján teljes tönkrementésük utolsó periódusukban a következők halaszthatatlan teljesítését kívánja az országos naggyűlés:

1. Mindenekelőtt ugyanolyan tartamú kíméleti időben részesíttessék a tartozásaik és közterhek tekintetében a vendéglősök és koresmárosok, mint amilyen tartamú kíméleti időről a gazdasági társadalom javára tárgyal a kormányzat.

2. Módosíttassék az italmérési törvény végrehajtási utasításának 16. §. 6. és 17. §-ának h) pontja haladéktalanul akként, hogy a köztartások hátraléka miatt egyetlen vendéglős és koresmáros italmérési engedélye se legyen elvonható.

3. Kívánja és elengedhetetlenül szükségesnek tartja a kereseti, jövedelem és vagyionadó általános revízióját és ennek során az adóknak a teherbíróképességgel arányban való leszállítását, a 12%-os késedelmi kamatnak 6%-ra, a 3, illetve 4%-os végrehajtási és árverési költségeknek 1%-ra leszállítását, a köztartozásokra történő fizetéseknek minden esetben, slősorban a tőke törlesztésére és a folyó évi kirováokra való fordítását, a régebbi időkből származó hátralékoknak mindazon esetekben való teljes törlesztését, mely hátralékok mindenáron való behajtása az adós vendéglős és koresmáros iparost létalapjában támadná meg és anyagi összeomlásba döntné, a többi esetekben pedig legalább 5 éves kamatmentes részletfizetés engedélyezéséért akként, hogy a felmerült végrehajtási és árverési költségek ez esetben is töröltessenek.

4. A forgalmi adónál a 86.400—1930. számú pénzügyminiszteri rendeletnek a vendéglősökre és koresmárosokra is alkalmazását, egyelőre az egyfázisú forgalmi adó haladéktalan bevezetését és amint ez lehetségessé válik, a forgalmi adó minden nemének teljes el-törlesztését.

5. A fényüzési és vigalmi adóknak teljes eltörlését.

6. A borfogyasztási adónak legalább 50%-kal azonnali hatállyal való leszállítását és pedig azért azonnali hatállyal, mert ha ez csak január 1-től történne meg, amint ez kilátásba van he-

lyezve, ez a vendéglős és koresmárosokra súlyos sérelmet jelentene, mivel a vendéglősök és koresmárosok legnagyobb része a szüret alkalmával szerzi be évi borszükegletét s így a borfogyasztási adónak a szüret utáni leszállításának kedvezményét a vendéglősök és koresmárosok már nem élvezhetnék. (Frenetikus taps.)

Elnök: A kongresszus Gábor István előadó nagy hozzáértéssel tartott előadását nagy tetszéssel kísérte. E kényes ügyet nagy mérséklettel, de azért mégis mindnyájunk óhajának megfelelően adta elő. Miután hozzászólásra senki sem jelentkezett, a határozati javaslatot egyhangúan elfogadottnak jelentem ki. (Éljenek.)

Most következik tárgysorozatunk másik és igen fontos pontja. A nagy anyagra való tekintettel az italmérési ügyeket három előadó fogja ismertetni.

Italmérési ügyek.

Szöllősi Ferenc előadó: Kérem szíves fokozott figyelmüket az östermelő ügyről, a nagyarávéri előterjesztésről és a veszprémi kartársaknak levaleről szeretnék szólni. A butellásokról szóló kérdés is egyik szomorú paripánk, amellyel nem tudunk sohasem benyargalni az igazság kapuján. A szatócsok, kiskereskedők az italmérési illetéknek csak 50%-át fizetik, ellenőrzésük nem olyan, mint a miénk, tehát az állam és a községek is óriási károsodásnak vannak kitéve általuk. Erre való tekintettel ezt a kérdést újra napirendre kell vennünk és újra követelnünk, hogy a szatócsoktól a szesz italok kimérése — az égetett szeszitalok, sör és csemegebor meghagyásával, de ezek is csak zárt üvegben és nem kimérve —, vonassék el.

Az östermelők ügye úgy áll, hogy az állam igyekezett az östermelőkön segíteni, azonban nem segített rajtuk. Lekonkurálnak bennünket — és saját magukat is — és devalválják a magyar borknak az értékét. Ezeketől az italmérési kedvezmény megvonandó volna. A kormány vegye revízió alá ezt az ügyet. Az östermelés kinöveése többek közt a badaconyi östermelők szervezetének az ügye volna. Ezeknek már sok helyen van fiókjuk. Bár a törvényben utasítás van arra, hogy az östermelőknek 3 nap alatt ki kell adni az engedélyt, de a poharazásra nem fogják megkapni az engedélyt — azt mondja a 16.152—1926. P. M. rendelet 7. pontja, hogy ily kérelmet el kell utasítani —, mégis megkapták ezek is és más östermelők is a poharazást is. Vajjon milyen közbejárás révén? Ha a magyar borknak van márkája, akkor miért kell alkalmat adni arra, hogy olyan bort adjanak el badaconyi név alatt, amely a távolság miatt sem lehet az. Ezek a szervezetek ölesőn összeveszik a bort mindenfelé, eladják badaconyinak és ezzel devalválják a márkás magyar bor értékét. A veszprémi kartársak átíratát a hatóság elutasította. Ők foglalkoznak átíratuk-

ban az östermelők kérdésével és azoknak szigorú ellenőrzését kívánják.

Határozati javaslat. Mondja ki a kongresszus, hogy a gazdasági leomlás konzekvenciáinak gyújtópontjába került szakmány és vele a kincstári érdekek integráns részének védelmére meggyeszer felhívja a pénzügyi kormányzat figyelmét arra az egyenlőtlen versenyre, amit a korlátolt italmérők törvényt és rendeleteket kiíró eljárása okoz és kéri az 1921. évi IV. te. vonatkozó rendelkezéseit a törvényhozás útján odamódosítani, hogy a korlátolt italmérők az égetett szeszitalok, valamint az üvegsőr, esetleg az önkupakos palackokban vett és azon módon eladott esemegeborok árusításának meghagyása mellett, a bornak bármilyen más formában való árusításától eltiltassanak.

A kincstár és község érdeke, hogy a bor után bevételre szándékoló adók és illetékek teljes összegükben, egyenletesen befolyjanak, ami csak a vendéglősön és koresmároson keresztül történhetik meg, mert az ott bevezetett ellenőrzés mindig pontos képét adja a fogyasztásnak és ez nem áll a korlátolt italmérőkre, akik, eltekintve attól, hogy az italmérési illetékek is csak kisebb részét fizetik, korántsem ellenőrizhetők úgy, mint a korlátlan italmérők és így a kémirt ital terheinek egy részétől mentesülvén, azoktól a kincstár és község elesik; de még nagyobb kára a kincstárnak az, hogy az italmérés így mellékütközésre terelődve, maga a vendéglős és koresmáros, mint az államháztartás egyik főpénzbeszedője legyengül és a tőle várt értékek beszolgáltatására képtelenné válik.

A fogyasztó község érdeke, hogy a pénzért jó, izlésesen felszolgált és egészségére ártalmatlan ital kapjon, aminek hozzájut a korlátlan italmérésben, de nem állítható ez a korlátolt italmérőkről, akiknek ilyen szempontból a helyiségük sínes feltételekhez kötvé, akiket a sok egészségügyi és közigazgatási rendelet sem irányít és így történik, hogy hűszen is ihatnak egymásután a szutykos pohárból, betegek, egészségesekek egyaránt, a szatócs azzal a kezével fogja meg a mosatlan poharat és az üveg száját, amivel előbb szappant, kékgálicot, kocsikenőcsöt, jégködát, vagy petrolenomot mért ki, emellett legtöbbször ceetes, virágos, törtört bort iszik a sarkokban a vendég, aki sokszor még a rákövetkező hasesikarást is szótlanul tűri a pár fillér árdifferenciáért.

A szatócs ezerféle cikket árul, ami éppen elég a megélhetése biztosítására, mi csak ezt az egy cikket áruljuk, hagyják hát meg azt nekünk.

Az a fojtó gazdasági gyűrű, amit szomszédok és nemszomszédok rosszindulatú kovácsolt hazánk vérző tetejére köré, a szőlőművelésben is éreztette sorvasztó hatását, úgyhogy törvényhozásunk segítségére sietett a végveszedelemben jutott szőlősgazdáknak.

A mód azonban, amivel ezt megkez-

dette, vagyis az östermelők italméréséről szóló törvény nem volt célravezető. Ki tudná állítani, hogy a magyar szőlőgazdaság válsága elmúlt?

A gyakorlat megmutatta, hogy az östermelést emésztő bajok mind megmaradtak, a szőlősgazdák nem is igen adták magukat bormérésre, mert a bormérés is más, meg a bormérés is más, különös tekintettel arra a sokféle egészségügyi és egyéb rendeletre, amelyek közt a borkimérő állandó tojásancát járja és amelyeknek betartása az östermelőknél a hozzá megkívánt felszerelés és szaktudás híján még aggodalmas is.

Ellenben létalapjában támadta meg ez a törvény a mi ekziszienciánkat, szabad prédául vetvén azt azok egyenlőtlen konkurenciájának, akik favorizált helyzetükben nem kénytelenek a borárakat a sok fizetnivalóval megterhelni, akik nem átalják adóguzsba kötött iparunkkal versenyre kelni, akik némelyikének „saját termése” kifogyhatatlan, mint a kánaai menyegző bora, mert nehéz ellenőrizni például a kocsival hazáló borkofát, hogy meddig árulja a saját termését és mikor árulja a másét vett bort.

Mintogy tehát az östermelők italmérési kedvezményére vonatkozó törvény szándékoló rendelkezésének megfelelni képtelen, emellett sok visszaélésre ad alkalmat és így nemesak a bormérő ipart fenyegeti pusztulással, hanem magának a kincstárnak és községnek is állandó károsodásával jár, vétecsék revízió alá.

A második határozati javaslat, amely speciálisan a Badaecsonyvidéki Szőlősgazdák Pinceszövetkezetéről szól, kérem elfogadni. Javaslatom: A Badaecsonyvidéki Szőlősgazdák állami ellenőrzés alatt álló pinceszövetkezte, amelynek székhelye Badaecsonyládbán van, az ország különböző helyein, így Budapesten, Győrött, Székesfehérváron, Szombathelyen, Kőrmenden, Pápan, Csornán, Magyaróvárott, stb. borméréseket létesített. A szövetkezet engedélyt kért arra, hogy ezen helyeken borait uecán át nyílt edényben, de sőt álló vendégeknek pohárszám is mérhesse. A szövetkezet ezt az engedélyt azon az alapon kapta meg, hogy Termelőknék Szövetkezte.

Eltekintve attól, hogy a Szövetkezetnek ily irányú tevékenysége a vendéglősöket létredeükükben veszélyeztetni, megállapítottuk azt, hogy a Szövetkezet jogosulatlanul jutott ehez a termelői kiváltságához, mert a törvény azt mondja, hogy termelő kaphat engedélyt a saját termésű borának zárt palackokban való árusítására, de semilyen törvény nem mondja azt, hogy egy kereskedelmi társaság, tehát egy Szövetkezet megkaphatja a vásárolt borainak ily módon való árusítását és még hozzá több helyen fióküzletekben való kimerését.

A Badaecsonyvidéki Pinceszövetkezet nem termel bort, hanem fix áron vásárolja azt, a vásárolt borokat házaitja és úgy hozza forgalomba, tehát

egész közönséges kereskedelmi tevékenységet folytat és így semmiképp sem indokolt, hogy olyan előnyöket élvezzen, mint az ezer nehézséggel küzdő szőlősgazda. A Szövetkezet csupán fogyasztási adót fizet, ellenben nem fizet az engedélyért, nem fizet sem forgalmi, sem kereseti adót és így könnyű szerrel olyan versenyt támaszt a vendéglősök és koresmárosoknak, hogy azokat a teljes tönkretétellel fenyegeti.

Miért is a Magyarországi Vendéglősök és Koresmárosok országos közgyűlése kongresszusa azzal a kérelemmel fordul a Nagyméltóságú Kereskedelmi és Pénzügyi kormányhoz, hogy a Badaecsonyvidéki Szőlősgazdák Szövetkezetétől a fenti kedvezmények megvonásának és eltiltassék attól, hogy az általa vásárolt bort fióküzletekben kis mértékben árusítsa, hanem arra szorítsák, hogy borait kizárólag a kereskedelmi forgalomban 50 literen felül mennyiségben adhassa el.

Kelt Kőszegen 1932 július hó 6-án.

Dunkel Antal: Kéri bevenni a határozati javaslatba, hogy az lehetetlen állapot, hogy 20 és 40 éves üzletek közé befurakodik az östermelő és elveszi kenyereket.

György Zsigmond előadó: Én nem a vendéglősöknek akartam előadást tartani, hanem akinek én elakartam ezeket mondani, azokat én nem üdvözölhetem itt! Azok az urak nem ismerik a bajokat, amelyeket nem tartottak érdemesnek megismerni. Mert, ugye olyan nehezek a gazdasági viszonyok, hogy ezeknek az uraknak nincs pénzük, hogy ilyen messzire elöljjenek! Igen tisztelet Nagygyűlés! Mióta a történelem számontartja az emberiség sorsát, annyi szenvedés, fájdalom nem rászá meg ezt a világot, mint most és ennek közepette ez a társadalom áll benn abban az örült szenvedésben, az ő fejére zúdulnak azok az anomáliák, amelyek kifejezésére a magyar szótárnak nincsenek szavai. Hiszen igaz, igyekezték rajtunk segíteni! Az első segítség az volt, hogy az adóinkat fel-emelték! Persze ma jobban bírjuk az adókat, mint 1913-ban! Jött egy másik segítség: máról-holnapra leszállították a tisztviselők fizetését. Most a circulus vitiosus alapján, mert, hisz a tisztviselő volt az, aki készpénzt hozott, ezeknek redukálták a fizetését, akkor miért nem redukálták egyúttal az összes köztisztviselő cikkének az árát, mint egyes külföldi államokban; arányba kellett volna állítani a polgárok fizetési képességeit az árakkal. Már most rátérek a tulajdonképeni második rákfenére, a közüzemekre. Olvasták és hallották a parlamentben, hogy a közüzemeket le kell építeni. Ezek között bennünket a városi szesziföldék kérdése érdekel. Ezek ma már koresmáznak is. A városok, ugyanakkor, amikor tőlünk elveszik a forgalmat, mert koresmákat tartanak fenn, akkor ők, egy év alatt 9–18.000 pengőt keresnek, amikor pl. 1925-ben, amikor még csak a koresmák adták azt, amit most ők, akkor a város-

Mosás kg. 36 fillér

100 kg. felül további engedmény. A ruha kiméle-
teért az új és legmodernebb berendezés garantált.

KIRÁLY GÖZMOSÓDA, festő és vegytisztító
IV. Magyar ucca 3. Telefon: 851-29. Autószállíás díjtalan

nak 70.000 pengő jövedelme volt. Tehát rengeteget vesz a város rajta, de ez nem baj, fontos az, hogy a városok kereskedni akarnak!

Egy harmadik nagy baj a borsempészés. Ennek különböző módjai vannak és nekünk is, de magának az államnak is rengeteg kárt okoznak. Arról nem beszélünk, hogy a kiméréseket illetőleg, ugyanannyi östermelési kimérő van mint amennyi italmérő. Ezek a kimérők nem fizetik azokat az adókat, illetékeket, mint a vendéglős és koresmáros. Ami az adó keretében a borfogyasztási adókat illeti, gondolkodtam, hogy lehetne a boratvúzás kérdését megoldani. Érdekes a statisztika ebben a kérdésben. Hárommillió hektoliter bor fogy Magyarországon, ezzel szemben a borfogyasztási adó bevételek 45 milliónak kellene lennie és csak 17 millió folyik be! Hát hol van a különbség? Elesempésztek! Helyesebb volna, ha a termelőnél rónák le a fogyasztási adót, akkor eliminálnódnék a csempészés, mert minden literért felelős lenne a termelő. Most pedig az illeték kérdésére térek át. Az illeték ügyében azóta, mióta az esztergomi kongresszuson az urak elé tártam, azóta történt egy olyan kedvezmény, amely olyan nesze semmi fogd meg jól. Az 1921. évi IV. tc. alapján azt mondták, hogy az adót 3 évre előre kell fizetni. Ez nem méltánytalanság de igazságtalanság! Hogy én, akinek a forgalma óráról-órára csökken, én fizessem meg azt az adót 1932-ben, amit 1929-ben fizettem! Ez az üzlet forgalma után van, — azt mondja a rendelő — de hol van ma az üzletnek forgalma? És ha az üzletet szüneteltetem, akkor is fizetni kell az illetéket! Hát miért? Helyes dolog ez? Most az illeték szempontjából osztályokra osztottak bennünket s ha valakinek rosszabbul megy, gyengébb osztályba teszik át.
(Vége következik.)

Megalakult a vendéglősök és koresmárosok borsempésző és eladó szövetkezete

A gazdaságilag teljesen legyengült és beszerzési lehetőségeiben is meglehetősen korlátozott vendéglős- és koresmárosipart közelről érintő gazdasági megmozdulás történt az elmúlt napokban Budapesten. A két szakmában jól ismert nevek alapisztaként megalakult a „Vendéglősök és Koresmárosok Országos Borsempésző és Eladó Szövetkezete”, amelynek az a

célja, hogy a rendelkezésre álló tőke erejével biztosítsa tagjai részére a *termelői vásárlás lehetőségét, szabad vámraktárral* és kezeléssel pedig lehetőséget nyújtson arra, hogy a fogyasztási adót mindenki akkor és olyan tételekben röhassa le, amiként azt üzletének forgalma megkívánja.

Alább egész terjedelmében közöljük az alapítók felhívását s ebből kiténik az is, hogy a szövetkezet alapítói minimális regie és szövetkezeti haszon felszámításával *versenyképessé akarják tenni tagjaikat* az úgynevezett söntésárrakkal szemben, azzal a különbséggel, hogy legolcsóbb áron, a legjobb minőségű borokhoz akarják juttatni vendéglős és koresmáros tagjaikat.

Az alapítók, igen helyesen, mellőzték a részvénytársasági formát, sőt a szövetkezetben való részvétel lehetőségét is akként oldották meg, hogy *senkitől anyagi áldozatot nem kívánnak*. Mindenki a saját biztosított bormennyiségének fogyasztásával, *filléres alapon* letörlesztheti részvételi jegyét, amely darabonként 50 pengőbe kerül. Az itt következő felhívás azonban mindezt részletesebben kifejti:

Vendéglős és koresmáros kartársak!

Gazdasági helyzetünk sivársága, iparunk kétségbeesett helyzete, vendéglős, koresmáros testvéreink végsőkig megnehézült életküzdelme arra indítottak bennünket, hogy az egyesülésben és a *gazdasági tömörülésben* rejlt erőt és *előnyöket* iparunk és vergődő kartársaink szolgálatába állítsuk.

Elhatároztuk, hogy a nyugati nagy államokban nagy sikerrel működő egyesülések mintájára saját beszerzési *szövetkezetet* alapítunk, amely előre iparunk legfontosabb szükségletének, a borknak beszerzésére és kihelezésére fog szorítkozni, amit azonban kartársaink bizalmával és remélhető támogatásával, kedvező időben kibővítünk az iparunkat bennünket rabszolgaságban tartó *kartelek elleni védekezések fegyveréül* is.

Bejelentjük Kartársainknak, hogy a székesfővárosi, valamint a Budapest-környéki kartársaink részvételével a mai napon *megalapítottuk a „Vendéglősök és Koresmárosok Országos Borsempésző és Eladó Szövetkezetét* olyformán, hogy ezen szövetkezetnek tagja lehet minden magyarországi vendéglős és koresmáros *egyetlen fillér anyagi áldozat vagy készpénzjegyzés nélkül*, pusztán a saját borsempészésük lebonyolításával.

Szövetkezetünk tagjai részére *ötven pengő* névértékű részjegyeket bocsát ki, amely jegyezhető készpénzben, de jegyezhető kizárólag vendéglősök és koresmárosok által, *az évi fogyasztásra szánt bormennyiség arányában* is, egy vagy két év alatt fizetendő összegben. Az ilyen jegyzés összege a megrendelt és igénybe vett bor literjéként egy fillérjével törlesztendő mindaddig, amíg a jegyzésnek teljes összege kiegyenlített nem nyer.

A letörlesztés után a jegyzett részjegy a jegyző tulajdonába megy és mint megtakarított tőke, kilépés esetén a részjegy tulajdonosának kifizetésre rendelkezésre áll.

A szövetkezet vezetését, minden működését vendéglősök, koresmárosok irányítják. A borsempészés a bekért igénylések mennyisége és minősége szerint történik, a megrendelt tétek vámszabadraktárban elhelyezve a szövetkezeti tag részére elraktározást nyer, kezeléséről gondoskodás történik és onnan a tetszés szerinti mennyiségben a megrendelő üzletéhez elszállítatik.

A kartársakból alakítandó, vásárló kalkulációs bizottságok gondoskodni fognak arról, hogy a szövetkezet rendelkezésére álló vásárlási tőke célszerű felhasználásával, a kívánt minőségű borkat, minimális költségek és minimális szövetkezeti haszon kalkulálásával, az ellenőrizhető legjobb minőségben olyan olcsó áron kerüljön kartársaink birtokába, hogy az iparban pusztító, létfeltételeinket tönkretévő és a magyar bor jónevét aláásó tisztességtelen versennyel szemben a küzdelmet legjobb borokkal és a lehetőségig olcsó árakkal felvehessük.

Szövetkezetünk minden tégláját vendéglős és koresmáros kezek fogják felrakni és célnünk az, hogy ennek védelmét, előnyeit és hasznát is azok élvezzék, akik a közös érdekeket felismerve, a közös cél érdekében támogatnak bennünket.

Nem kérünk sem pénzt, sem áldozatot. A közös bajokat akarjuk orvosolni, enyhíteni közös erővel, mindnyájunk javát szolgáló közös célokért. Sorakozzatok tehát, lépjétek be saját beszerzési csoportunkba. Erősítsétek, támogatjátok magatokért, mindnyájunkért. Minden jegyzés egy téglá gazdasági harcunk várához, amely a vendéglős és koresmáros gazdasági érdekek fellegvára lesz.

Klein János.

Veres Bálint.

Jegyzéseket elfogad és közelebbi felvilágosítást nyújt: Klein János, IX., Közraktár ucca 10. Veres Bálint, Rákospalota, Arany János ucca 29. és ideiglenesen a Fogadó szerkesztősége.

Különléle közlemények

Italmérsi engedélyek adórtározása.

A pénzügyminisztérium megengedte, hogy az olyan italmérsők részére, akik tartozásaitak egy összegben megfizetni képtelenek, az érdekeltek által külön-külön beadandó kérelemre a pénzügyigazgatóság részletfizetési kedvezményt engedélyezzen és a részletek pontos betartása esetén az engedély elvonására vonatkozó eljárás megindítását függőben hagyja.

Lapunk olvasóit már több ízben figyelmeztettük, hogy az italmérsi engedély elvonásának veszélyét azok, kiknek adórtározásuk van, ily formában elvárhatják. Persze az engedélyezett részletfizetést azonban nem szabad elmulasztani.

A Budafok és Vidékén működő

Vendéglős Ipartársulat

e hó 10-én tartotta Petneházy György elnök vezetése alatt havi ülését. A borfogyasztási adókérdés megbeszélése után Petneházy elnök a zugbormérok és csempészek garázdálkodásait említette, közölte még, hogy saját szemével látta, hogy a fővárosban a csarnok körül bort árusítanak, még a bolgár kertészek is, akik a Dunán esőnokon becsesemézet bort adják el. A hengermalom körül egész borbörze van. Ezekre az állapotokra a hatóság figyelmét fel fogjuk hívni. *Badin* István bejelentette, hogy ismer egy borkímérőt, kinek pincéjébe 300 hl van s talán annak egy cseppnyi sem saját termései, de azért mint „östermelő”, bort kímér. A vigalmi adó életbeléptetésének elhalasztását kéri még az ipartársulat és ezzel az ülés véget ért.

A szikvíz-ügy.

A szikvíz-tank tulajdonosai, mint egy 200-an, augusztus 11-én a Maloschik-féle vendéglőben ülést tartottak és elhatározták, hogy a szikvíztankkal előállított szikvíz eladási árát mérsékelik. Szenvedélyes felszólalások hangzottak el a szikvízkartell ellen. Augusztus 12-én *Eckhardt* Tibor országgyűlési képviselő vezetésével a Szállodás és Vendéglős Ipartestületnek, a Vendéglősök és Kereszmárosok Országos Egyesülete és a Budapesti Kereszmárosok Szakosztálya, a Bor, Sör és Italmérok Egyesülete, a Fémipari Ipartestület kiküldötteiből álló küldöttséget vezetett a kereskedelmi miniszter elé és kérték a legutóbb kiadott szikvízrendelet végrehajtásának felfüggesztését. A miniszter beható eszmecserét folytatott a küldöttség tagjaival és megígérte, hogy rövidesen az egész szikvíz-ügyet véglegesen fogja rendezni.

Eljegyzés.

Keszey Vince, a Budapesti Szállodások és Vendéglősök Ipartestülete elnökének leányát, *Krisztina Mária*t eljegyezte ifj. rákosi *Nászay* Károly okl. gépészmérnök.

Az 1931. évi szüret végleges eredménye.

A Központi Statisztikai Hivatal ada-

taik szerint az 1931. évi szüret végleges eredménye 3.899.739 hektoliter bor volt, ami 3,7 százalékkal maradt el az előző évi szüret eredménye mögött, holdanként 10,5 hektoliter. Ez csak gyöngyöztócai szüretet jelent, mint a Statisztikai Szemle közli. A legjobb volt a termés a somogy-zalai borvidéken és a móri vidéken, holdanként egyformán 15,1 hektoliter, legrosszabb a buda-sáhegyi körzetben, ahol a szüret eredménye nem volt több 6,1 hektoliternél. A 372.180 katasztrális holdnyi szőlő területből 62.178 kat. holdat ért clemi csapás, 49.170 holdat különböző szőlőbetegségek és 9424 holdat rovarkárok tizedelték meg. A szüret értékét vonatkozó számítások szerint a fehérbor értéke 24.640.000 pengőt tett ki, a silleré 7.789.000, a vörösböré 4.144.000 és az aszúboré 113.000 pengőt. Az eladott 320.310 mázsa szőlő értékét a hivatalos becslés 4.163.000 pengőre teszi és így a magyar szőlők egész hozama 40.849.000 pengő volt. 1927-ben 1,8 m¹⁰⁰ hektoliteres termésért és 65.463 métermázsanyi szőlő eladását mellett a gazdák bevétele 93.161.000 pengőre rugott. Katasztrális holdanként akkor a termelt nyers érték 242 pengőt tett, a múlt évben ellenben csak 109 pengőt ért el.

Nyári mulatság.

A „Rákospalotai Vendéglősök és Kereszmárosok Ipartársulata” szokásos évi nyári mulatságot e hó 11-én tartotta *Militsits* Mihály vendéglőjében. A mulatság tiszta jövedelme az ipartársulat jótékony alapját gyarapította.

A vidéki szakipartestületek felállítása.

A Budapesti Kereskedelmi és Ipar-kamarában július 21-én folytatták az ipartestületekről és az IPOK-ról szóló törvény végrehajtási utasítás tervezetét tárgyalását. A községi kongresszus határozata értelmében az országos egyesület megkérte a „Szállodások és Vendéglősök Ipartestületét”, valamint a „Kávésok Ipartestületét”, hogy a vidéki szakipartestületek megengedhetése érdekében emeljen szót. Az ipartestületek kiküldöttei e kérelemnek meg is feleltek és *Téglássy* Ernő előterjesztést tett arra nézve, hogy nagyobb vidéki városokban szakmai ipartestületek is alakíthatók legyenek. *Nagy* Antal asztalosmester, kamarai alelnök „felvilágosította” (?) a szónokot, hogy a törvényt ezt nem teszi lehetővé. Nagy úr nem józ törvény-interpretilt és bizony *Téglássy* Ernőnek volt igaza. — Egyébként a két ipartestület a vidéki szakipartestületek létesítése érdekében a kereskedelmi miniszterhez felterjesztést intézett.

Snapszli-verseny.

A Vendéglősök és Kereszmárosok Temetkezési Egyesülete tagjait az elnökség meghívja a f. hó 24-én a Várkert kioszkban tartandó snapszli versenyre. Kezdeté esti 7 órakor. Az elnökség az egyesületi tagok családjaikat is meghívja a Várkert Kioszkba, ahol kitűnő zenekar gondoskodik szórakozásról.

Halalozás.

Bandl Ferenc, a Budapesti Szállodások és Vendéglősök Ipartestülete al-elnöke e hó 6-án hosszabb szenvedés után elhunyt. Múlt vasárnap volt a temetése óriási részvét mellett. A sírnál az ipartestület nevében megható szavakkal *Gundel* Károly bucsúztatta, a szakiskola nevében dr. *Kritsfalussy* István, a Jóbarátok asztaltársasága nevében *Sturza* Károly, a Nyugdíj-egyesület nevében pedig *Bolgar* M. és *Csik* József mondott bucsúbeszédet.

Özv. *Pósch* Józsefné folyó hó 9-én hosszabb szenvedés után 82. életévében osztrák megszállott területen, Németújváron elhunyt. Nagy részvételt temették augusztus 10-én. A megboldogultban lapunk főszerkesztője nevelőanyját gyászolja.

Gottwald Rezső, a Hági-éttermek vendéglőse Szegeden augusztus 8-án, életének 59. esztendejében hosszú, kínos szenvedés után meghalt. Az elhunyt kartárs a Vendéglősök és Kereszmárosok Temetkezési Egyesületének tagja volt.

Üzleli hírek

Budapest. *Péterffy*, István vendéglői üzletét áthelyezte a IX, Tompa u. 28. szám alatti saroképületbe. Az új vendéglői helyiséget átalakítva és újonnan berendezve e hó elején nyitotta meg.

Guzsik Gézáne Kőbányán, a Mádi-és Kada ucca sarkán, *Novák* István építész újonnan épített bérházában egy modern polgári vendéglőt nyitott és azt izlésesen berendezve e hó 7-én ünnepélyesen megnyitotta.

Helyváltozás. Pusztaszabolcsra a vasúti vendéglő I. és II. oszt. étterem főpincéri állást *M. Nagy* István, a III. oszt. étterem főpincéri állást pedig *Krebsz* Jenő foglalta el. — Budapestben a Magyar Ház étterem üzletvezetői állását *Korintik* Károly tölti be, ugyanott mint főpincér *Szvetics* Károly működik.

A SZAKMA

TARSASÖSSZEJÖVETELEI.

Augusztus 17-én este 7 órakor *Jóbarátok vacsorája* Noficer *Bélanál* (IX, Mester ucca 8.)

Augusztus 19-én este 8 órakor *vendéglősök vacsorája* *Posch* Károlynál (II, Margit körút 2).

Augusztus 24-én este 7 órakor *Jóbarátok vacsorája* *Deák* Sándornál (I, Várkert kioszk).

Augusztus 26-n délelőtt 10 órakor *Gundel* János és id. *Kommer* Ferenc emléket ápoló asztaltársaság összejövetele *Gráf* Jánosnál (VI, Aréna út 106).

A szerkesztőasztal felelős:

Pósch Gyula, kiadó.

Szerkesztő: **Fekete** Gyula.

Merkantil-nyomda, Hunyadi ucca 45.

Egy szakma állásfoglalása szaklapja ügyében

A magyar malomipar legtekintélyesebb közlönye, a Molnárak Lapja, kérdést intézett a szakma számos képviselőjéhez arra nézve, hogy a lap megéri-e az előfizetés árát, hoz-e effektív hasznot, teljesíti-e kötelességét, szükség van-e a lapra és vajjon érdeke a magyar malomiparnak, hogy a Molnárak Lapja megszűnjön?

A beérkezett válaszok szívhezszólók és arról a ragaszkodásról tesznek tanúságot, melyet a lap olvasói a lappal szemben tanúsítanak. Itt közlünk néhány kiragadott mondatot a beérkezett válaszokból, melyek éppúgy vonatkoztathatók a vendéglős- és korezmáros-iparra is.

„Nem szakember, aki a szaklapot, akár nemtörődömségből, akár spórolási szándékból nem járátja.”

„Önmaga ellen vét, aki nem támogatja a szaklapot, mely anyagi és erkölcsi érdekeiért sikrasszáll.”

„Aki nem olvassa a szaklapot, pazarolja idejét, vagyonát.”

„A szaklap megszűnése hatványozottan fokozná a szakma válságát.”

„Nem normális, hogy a szakma érdekeiért dolgozók a levegőből éljenek meg.”

„Ha megszűnik a szaklap, a szakma végérvényesen szétzúlik.”

„Az dobja ki a pénzt, aki a szaklapot nem járátja, mert sokat elfizet tudatlansága miatt.”

„Aki sorsával törődik, még kamatmentes forgatókét is küldjön szaklapjának.”

„Aki figyelmesen olvassa a szaklapot, annak minden számában megtalálja az egész évi előfizetési díj értékét.”

„A szaklap nélkülözhetetlen barátja, tanácsadója a szakma tagjainak.”

„Minden szakember kötelessége a szaklapot járni.”

„Csak a nagyképűsködők tartják feleslegesnek a szaklap előfizetését.”

„Éppen most van minden szakmának legnagyobb szüksége hű útmutatóra és segítőtársra.”

„Nélkülözhetetlen a szaklap, mert nincs, ami pótolni tudná.”

„A tönkremenő cégek 95%-a nem ismer szaklapot.”

„Minden szakember elsőrendű kötelessége a szaklap fenntartásához hozzájárulni.”

Szakmánk tagjai is szívleljék meg a fentieket, mert kellő támogatás nélkül mi sem felelhetünk meg hivatásunknak.

A VIDÉK egyik legnagyobb városában, a belváros legszebb helyén, pályaudvartól 2 perc távolságra, Fő autótól mellett, nagyforgalmú vendéglő, elegáns éttermmel, tágas, árnyas kerthelyiséggel,

BETEJESÉG MIATT,

tulajdonostól

BÉRBE ATÁDÓ.

Nagy étkezés és italforgalom. Bővebbet a lap szerkesztőségében.

A közterhek alakulása 1929-től 1931-ig

A házbirtok viseli a legnagyobb egyenesadóterhet. — 53.17 pengő az egyenesadó, 10.8 pengő a fejenkénti forgalmi adóterh.

Most terjesztették a képviselőház elé az 1929—31. évi adóstatistikáról szóló pénzügyi jelentést. A pénzügyi jelentés adatai kimutatják, hogy miként alakultak 1928 óta az ország egy-egy lakosára nehezítő közterhek.

Az 1928. évhez képest az egy-egy lakosra eső közteher százalékos csökkenése az 1931. évben a következő: általános kereseti adó 16.46, alkalmazottak kereseti adója 6.18, társulati adó 20.78, jövedelemadó 20.11, vagyonadó 15.43, rokkantellátási adó 17.69, betegápolási pótdó 19.40, közmunkaváltság 9.80 százalék. Súlyosbodás: a gépjárművek közötti adójánál 45.71, a vármegyei és községi pótdóknál 17.95, a vízszabályozási járulékoknál 7.92 százalékos emelkedés mutatkozik.

Az egyenes adókból származó összes jövedelem 1931-ben 464.440.000 pengő volt, amiből egy lakosra 53.17 pengő esett, tehát 3.81 százalékkal több, mint 1928-ban. A forgalmi adókból származó bevételek együttes összege 1931-ben 91.343.000 pengő volt. Ebből egy lakosra esik 10.80 pengő, 45.20 százalékkal kevesebb, mint 1928-ban.

A fogyasztóképeség megespannását igazolja a fogyasztási adókból származó bevételek feltűnő csökkenése. 1928-ban még 137.186.000 P volt a fogyasztási adóbevételek együttes összege, ez azonban 1931-ben 118.465.000 pengőre csökkent. A fogyasztási adóterhekből egy lakosra tehát 15.94 pengő esett 1928-ban, 13.56 pengő 1931-ben, a csökkenés tehát 14.93 százalék, ami a következőképpen oszlik meg az egyes fogyasztási adók között: szeszadónál a csökkenés 46.29 százalék, söradónál 57.60, oukoradónál 3.92, gyujtószeradónál 8, bor, ital, hús és egyéb fogyasztási adónál 1.82, italmérsési illetékek-nél 13.88 százalék.

Az illetékekből származó bevételek együttes összege 14.913.000 pengővel, a vámjövdelem 73.596.000 pengővel, a dohány- és sójövdelekből származó bevétel 23.372.000 P-vel volt kevesebb 1931-ben, mint 1928-ban. Az egy-egy lakosra eső teher százalékos csökkenése: az illetékeknél 10.90, a vámoknál 49.15, a jövedékek-nél 14.21 százalék.

Érdekes az a kimutatás is, amely az egyes foglalkozási ágak állami egyenesadóterhét közli az 1931. évre vonatkozóan. Eszerint a földbirtokosok összes adóterhe 58.830.000 P volt, a földadó 32.160.000 pengős tételéből azonban 4.3 millió pengőt a gabona értékesítésének előmozdítására szolgáló alap térítet meg. A földbirtokosok összes adóterhe 3.871.000 pengő, a házbirtokosoké 119.728.000 pengő, az iparosoké 18.803.000 pengő, a kereskedőké 15.069.000 pengő, végül az alkalmazottaké 53.935.000 P.

Törvény a rosszhiszemű adósok cselekményeinek megőrléséről

Életbelépett az 1932. évi IX. törvények k. — A „hitelsértési” törvény szigorú intézkedései. — Bezárják az „Olesó Jánosokat.”

A törvényhozás által letárgyalt és a kormányzó által szentesített IX. tc. június 15-én életbelépett. Ez a törvény rendkívül szigorú intézkedéseket tartalmaz mindazokkal szemben, akik hitellezőket rosszhiszeműen megkárosítják.

Az életbeléptetett törvény szerint az adós, aki kielégítési alapul szolgáló vagyonát a valóságban vagy szinlegesen jogtalanul csökkenti, hitelezője részére hozzáférhetetlenné teszi és ezzel egy vagy több hitelezőjének kielégítését szándékosan meghiúsítja vagy csorbítja, *börtönnel büntetendő büntetendőt követ el.* De fegyházzal büntetendő akkor el, ha a cselekményt pénztüntet követi el, amellyel szemben nagyobb számú betevő van, avagy pedig fővállalkozó, akivel szemben több alvállalkozó van és a betevők vagy alvállalkozók súlyos megkárosodása állott elő, amit a tettesnek előre látnia kellett.

Fogházzal büntetendő vétséget követ el az adós, aki gondatlanságból meghiúsítja vagy csorbítja egy vagy több hitelezője kielégítését, még pedig azáltal, hogy

nyilvánvaló pazarlása vagy nagymértékben könnyelmű üzletvitele, illetőleg gazdálkodása következtében vált fizetéképtelenné.

Tehát ki az árut indokolatlan olesó árban elkötavetvéli. Ilyen megítélés alá esik az, ha pl. fizetéképtelenségét a hatóságban, vagy hitelezőinek, vagy a hitelezők érdekképviseletének a *kellő időben be nem jelenti, ha üzleti tőkét a rendes üzletköréhez nem tartozó tőzsdéi játékkal vagy merész üzletekkel kockáztatja, ha könyvvezetést nem folytat, mérleget és leltárt nem készít, ezeket meg nem őrzi, vagy úgy vezeti, hogy belőlük ügyleteit és vagyoni állapotát nem lehet megismerni.*

Aki ezeket a cselekményeket elköveti, az még akkor sem mentesül a következmények alól, ha ellene csődöt, csődönkívüli kényszerezegységet vagy kényszerfelszámolást nem is rendeltek el. Ha valamely egyesületről, társaségről, szövetkezetéről vagy részvénytársaságról van szó, akkor a felelősség azt terheli, aki a vagyonkezeléssel, az üzletvezetéssel vagy az ügyek intézésével megbízva.

Fogházzal kell megbüntetni azt is, aki a maga vagy más részére ajándékozott vagy más előnyt fogad el azért, hogy csőd eljárás vagy a csődönkívüli kényszerezegység vagy a kényszerfelszámolás során a hitelezők valamely határozata meghozatalához szavazatával hozzájáruljon vagy hozzá ne járuljon, vagy pedig a szavazástól tartózkodjék, jogorvoslatot használjon vagy ne használjon, vagy erről lemondjon.

Fogházzal büntetendő vétség az is, ha valaki akár a csőd eljárás, akár a

kényszeregyezés vagy kényszerfel-
számolás során tudva koholt vagy fenn
nem álló követelést érvényesít.

Ezeknek az eljárásoknak a során azt,
aki az adós vagyonának kezelésével,
gondozásával stb. van megbízva, ha
megbízatása körében akár a hitelező-
nek, akár az adósnak tudva és akarva
kárt okoz, *hűtlen kezelés címén kell
megbüntetni.*

A székesfőváros bevételeinek csökke- nése az 1932. év első felében.

A Fővárosi Közlöny f. é. július 22-i
29. száma érdekes összehasonlító ki-
mutatást tartalmaz a székesfőváros pénz-
fárainál az év első felében befolyt, az
államot és más hatóságokat, valamint
a székesfővárost illető adókról, vala-
mint egyéb közszégi közszolgáltatások-
ról. E kimutatás szerint állami adó cí-
mén — az előző év hasonló időszaká-
val szemben — 6.321.789.95 pengővel ke-
vesebb, alkalmazottak kereseti adója
után járó rokkantellátási adó címét
63.412.72 pengővel kevesebb folyt be.
Többet az ez évben bevezetett szük-
ségadóból 21.332.869.71 P, valamint az
alkalmazottak illetményei után fize-
tendő különadóból 3.126.212.75 P volt.
Az útdadó 91.094.21 P-vel, egyházi adó
89.413.35 P-vel volt kevesebb. A székes-
főváros bevételei közül csak az időköz-
ben felemelt ingatlanvagyonátruházási
illeték emelkedett 1.316.172.40 pengővel,
az összes egyéb bevételi címek összege
csökkent. A közszégi adók 3.250.754.27
P-vel, alkalmazottak kereseti adója
1.560.114.27 P-vel, általános kereseti adó

348.360.89 pengővel, általános forgalmi
adóból 845.600.51 pengővel, fenyűzési
forgalmi adóból 26.716.13 pengővel, ital-
mérési illeték 448.204.44 pengővel, köz-
szégi fogyasztási adó 96.612.92 pengővel,
városi vám 526.211.27 pengővel, közle-
kedési adó 339.200.83 pengővel, inség-
adó 321.288.40 pengővel, vigalmi adó
121.075.52 pengővel, tűzoltási járulék
13.455.37 pengővel, idegenforgalmi já-
rulék 49.716.05 pengővel és adóbehaj-
tási illeték 22.289.26 pengővel kevesebb.
A főváros bevételei tehát összesen
6.653.367.53 pengővel csökkentek.

Kartel-kiskaté

Mi a kartel?

A kartel egy oly meghitt szövetség,
amely feladataul tűzte ki a közönség
üdvét szolgálni.

*Miért üdvös a kartel a közönségre
nézve?*

A kartel a közönségre nézve azért
üdvös, mert takarékosra szoktatja.

Mi módon?

Oly módon, hogy a kartelen kívül
ne szórhassa a pénzét a publikum.

*Hány kartel fejt ki áldásos uralgást
Magyarországon?*

Magyarországon mintegy 300 kartel
fejt ki áldásos uralgást.

Csak?

Fájdalom.

A karteletek mi tartja össze?

A karteletek az érdek tartja össze.

Szép egy kartel?

Szép, mert látszatra érdek nélküli-
nek tetszik.

Van történelmi múltja a kartelnek?

Nagyon is. Nádorfehérvár és Buda-

vár bvétele is állítólag már az övek
volt.

*Hogy megy a dolga egy kartelvé-
zérnek?*

Sehogy se megy. Kénytelen luxus-
autót igénybe venni.

*Mégis, milyen hatást tesz a kartel
a tömegekre?*

Főlemelő hatást.

Dobog a kartel érző szíve?

Dobog. A nikotinnmérgezőstől.

Miért bántja őket a nikotin?

Mert sok dohányjuk van.

*Dohányos voltuk mellett vall még
valami egyéb körülmény is?*

Vall. A kartelen kívülállókat elősze-
retettel — beszípkázzák.

*Hogyan viszonylanak manapság a
kartelek a történelemmel szemben?*

Lazán. Ugyanis ellenük nem törté-
nik semmi.

Mi a kartel fizikai törvénye?

A fizika törvénye szerint egy kartel
annyit ér, amennyi szabad versenyzőt,
a piacról ki tud szorítani.

Haszonleső a kartel?

Világért sem. Főlölesleges ugyanis a
hasznot lesni, mikor az intézményesít-
ve van.

Mi lenne, ha kartel nem volna?

Akkor megalakulna a „ha nem vol-
na“-kartel.

*Mi volna a legsürgősebb teendő a kar-
telekkel szemben?*

Az eddiginek ellenkezője.

*Hogyan találják magukat a kartelek
pillanatnyilag hazánkban?*

Ennek a vizkartelben a halkartel a
megmondhatója. M—g.

TELEFONSZÁM: JÓZSEF 43 — 6 — 79

**MERKANTIL
NYOMDA**

**BUDAPEST
VIII. KERÜLET
HUNYADI
UCCÁ 43**

a vendéglősöknek
és korcsmárosoknak
a legolcsóbban
szállít nyomtatványokat